

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α4

Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604574

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα, 22/07/2016

Αριθμός απόφασης:2671

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής

Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014/09.04.2014 (ΦΕΚ 975 / τ. Β' / 17.04.2014) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Την από2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας «.....», ΑΦΜ, εδρευούσης στη Αττικής, οδός, κατά των υπ' αριθ.: α)2016 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2006, β)2016 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2007 και γ)2016 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2008 του Προϊσταμένου του και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Τις υπ' αριθ.: α)2016 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2006, β)2016 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2007 και γ)2016 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικονομικού έτους 2008 του Προϊσταμένου του, των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από2016 οικεία έκθεση ελέγχου.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας «.....», η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

- α) Με την υπ' αριθ.2016 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του, οικονομικού έτους 2006, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος εισοδήματος ποσού 2.816,00 € πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας ύψους 3.379,20 €.
- β) Με την υπ' αριθ.2016 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του, οικονομικού έτους 2007, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος εισοδήματος ποσού 9.849,85 € πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας ύψους 11.819,82 €.

γ) Με την υπ' αριθ.2016 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του, οικονομικού έτους 2008, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος εισοδήματος ποσού 28.243,19 € πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας ύψους 33.891,83 €.

Οι ανωτέρω πράξεις προέκυψαν έπειτα την από2016 Έκθεση Μερικού Ελέγχου Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του, σύμφωνα με τις διαπιστώσεις της οποίας, η προσφεύγουσα: α) κατά τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2005-31/12/2005 έλαβε και καταχώρησε τέσσερα (4) πλαστά τιμολόγια παροχής υπηρεσιών συνολικής καθαρής αξίας 8.800,00 € εκδόσεως της επιχείρησης «.....», β) κατά τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2006-31/12/2006 έλαβε και καταχώρησε στα βιβλία της είκοσι τέσσερα (24) πλαστά τιμολόγια παροχής υπηρεσιών, της ίδιας ως άνω εκδότριας επιχείρησης συνολικής καθαρής αξίας 33.965,00 € και γ) κατά τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2007-31/12/2007 έλαβε και καταχώρησε είκοσι έξι (26) πλαστά τιμολόγια παροχής υπηρεσιών εκδόσεως ομοίως της ανωτέρω επιχείρησης, συνολικής καθαρής αξίας 112.972,75 €. Όλα τα προαναφερθέντα τιμολόγια κρίθηκαν πλαστά καθόσον είχαν διατηρηθεί ή σφραγισθεί χωρίς να έχει καταχωρηθεί στα οικεία βιβλία της φορολογικής αρχής η σχετική πράξη θεώρησης. Η λήψη των ανωτέρω φορολογικών στοιχείων ήταν μικρής έκτασης σε σχέση με τα οικονομικά μεγέθη της επιχείρησης με αποτέλεσμα τα βιβλία να κριθούν ακριβή και να προσδιορισθούν τα αποτελέσματα λογιστικά. Ειδικότερα, δεν αναγνωρίστηκε από τη φορολογική αρχή για έκπτωση στις κρινόμενες χρήσεις η καθαρή αξία των ληφθέντων πλαστών φορολογικών στοιχείων καθόσον αυτά ήταν μη νόμιμα και η αξία τους προστέθηκε στα καθαρά κέρδη της προσφεύγουσας ως λογιστική διαφορά.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των ανωτέρω πράξεων προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Ανυπόστατες πράξεις και έκθεση ελέγχου καθόσον στερούνται της απαιτούμενης υπογραφής από τον αρμόδιο Προϊστάμενο της ελεγκτικής φορολογικής αρχής.
- Παντελής έλλειψη αιτιολογίας της από2016 έκθεσης ελέγχου και ως εκ τούτου οι προσβαλλόμενες πράξεις επί της οποίας ερείδονται καθίστανται άκυρες.
- Έκδοση πράξεων κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας καθόσον ως λήπτρια πλαστών τιμολογίων δεν υπέπεσε σε κάποια παράβαση που να επιβάλλει την μη έκπτωση των σχετικών δαπανών.
- Σύμφωνα με σχετική νομοθεσία και νομολογία, ο λήπτης πλαστών τιμολογίων, όταν η πλαστότητα αφορά τη διάτρηση ή σφράγιση χωρίς καταχώρηση στα βιβλία της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., έχει δικαίωμα έκπτωσης της δαπάνης καθώς τεκμαίρεται ως καλόπιστος.
- Παρανόμως προστέθηκαν ως λογιστικές διαφορές οι αξίες των πλαστών τιμολογίων στις χρήσεις 2005-2007 καθώς πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για έκπτωση των δαπανών.

- Παράβαση αρχής χρηστής διοίκησης καθόσον η φορολογική αρχή έκρινε ότι η εταιρεία δεν είχε το δικαίωμα να εκπέσει από τα ακαθάριστα έσοδά της, τις δαπάνες εκείνες που στηριζόταν στα υπό κρίση φορολογικά στοιχεία, καθώς η πλαστότητά τους αναγόταν σε στοιχεία που, κατά τα κρατούντα στις συναλλαγές, η εταιρεία δεν μπορούσε να γνωρίζει.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 69 του ν. 2238/1994: *«Αντίγραφο του φύλλου ελέγχου, που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 68, κοινοποιείται στον υπόχρεο μαζί με τη σχετική έκθεση ελέγχου.....»*

Επειδή οι προσβαλλόμενες πράξεις και η έκθεση ελέγχου είναι έγγραφα επικυρωμένα ήτοι ακριβή αντίγραφα των πρωτοτύπων που τηρούνται στο αρχείο της Δ.Ο.Υ.. Επιπλέον, έχει τεθεί επ' αυτών η στρογγυλή σφραγίδα του Ελληνικού Δημοσίου και η σχετική υπογραφή του ελεγκτή υπαλλήλου. Συνεπώς αυτά (έκθεση ελέγχου και προσβαλλόμενες πράξεις) έχουν ισχύ πρωτοτύπου, παράγουν τεκμήριο γνησιότητας και ως δημόσια έγγραφα μπορούν να προσβληθούν μόνο επί πλαστότητι. Ως εκ τούτου ο πρώτος ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί ανυπόστατων πράξεων πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επειδή σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 19 του ν.2523/1997: *«Θεωρείται ως πλαστό και το φορολογικό στοιχείο που έχει διατρηθεί ή σφραγιστεί με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς να έχει καταχωρηθεί στα οικεία βιβλία της αρμόδιας φορολογικής αρχής σχετική πράξη θεώρησής του και εφόσον η μη καταχώρηση τελεί σε γνώση του υποχρέου για τη θεώρηση του φορολογικού στοιχείου.»*

Επειδή σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 18 του Π.Δ. 186/1992 όπως ίσχυε για τις κρινόμενες χρήσεις: *«Κάθε εγγραφή στα βιβλία, που αφορά συναλλαγή ή άλλη πράξη του υποχρέου, πρέπει να στηρίζεται σε στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα αυτού ή σε δημόσια έγγραφα ή σε άλλα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία.....»*

Επειδή με την παρ. 2 του άρθρου 49 του ν. 2238/1994: *«Από το ακαθάριστο εισόδημα εκπίπτουν οι επαγγελματικές δαπάνες που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 31, μόνο εφόσον αποδεικνύεται η καταβολή τους με νόμιμο φορολογικό στοιχείο και έχουν αναγραφεί στα βιβλία του υποχρέου.»*

Επειδή σύμφωνα με την ΠΟΛ.1205/8.11.2012 με την οποία κοινοποιήθηκε η υπ' αριθ. 572/2011 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ., που έγινε αποδεκτή από τον Υφυπουργό Οικονομικών, σχετικά με την έκπτωση ή μη, κατ' άρθρο 31 Κ.Φ.Ε., των δαπανών εκείνων οι οποίες δεν αμφισβητείται ότι πραγματοποιήθηκαν, πλην, όμως, προκύπτουν από πλαστά φορολογικά στοιχεία. Με την εν λόγω γνωμοδότηση έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ότι δεν αποτελούν εκπεστέες, κατ' άρθρο 31 Κ.Φ.Ε.,

δαπάνες εκείνες οι οποίες δεν αμφισβητείται ότι πραγματοποιήθηκαν, πλην, όμως, προκύπτουν από πλαστά φορολογικά στοιχεία. Αναλυτικότερα στην ανωτέρω γνωμοδότηση αναφέρεται ότι: «.....**καμία δαπάνη δεν δύναται να εκπεσθεί από τα ακαθάριστα έσοδα μιας επιχείρησης εάν δεν αποδεικνύεται από νομότυπα παραστατικά στοιχεία, όπως αυτά προβλέπονται από τις οικείες διατάξεις του Κ.Β.Σ. και συνεπώς δεν δύναται να εκπεσθεί δαπάνη που στηρίζεται σε πλαστό παραστατικό στοιχείο, Ειδικώς, δε, τιμολόγια ή άλλα παραστατικά, τα οποία έχουν μεν διατηρηθεί ή σφραγιστεί με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς, όμως, να έχει καταχωρισθεί σχετική πράξη θεώρησής τους στα οικεία βιβλία της αρμόδιας φορολογικής αρχής θεωρούνται πλαστά, κατά την ρητή διάταξη του άρθρου 19 ν. 2523/1997. Συνεπώς, οποιαδήποτε δαπάνη, η οποία προκύπτει από τέτοια τιμολόγια δεν είναι δυνατόν να εκπεσθεί από τα ακαθάριστα έσοδα μιας επιχείρησης. Τούτο δε ασχέτως εάν η συγκεκριμένη περίπτωση συνιστά ή όχι παράβαση των διατάξεων του Κ.Β.Σ., καθόσον είναι διαφορετικό το ζήτημα της έκπτωσης μιας δαπάνης από τα ακαθάριστα έσοδα μιας επιχείρησης από το ζήτημα της επιβολής κύρωσης για την διάπραξη της φορολογικής παράβασης της φοροδιαφυγής. Κατόπιν των παραπάνω, εφ' όσον, προκύπτει ότι τα εκδοθέντα προς την εταιρεία τιμολόγια θεωρήθηκαν πλαστά, επειδή δεν είχε καταχωρισθεί στα οικεία βιβλία της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. η σχετική πράξη θεώρησής τους, συνάγεται ότι οι δαπάνες, που απεικονίζονται στα εν λόγω παραστατικά, **δεν δύνανται να εκπέσουν από τα ακαθάριστα έσοδα της εταιρείας ανεξάρτητα εάν αυτή ήταν καλόπιστη, δηλαδή αν πράγματι τελούσε σε άγνοια της πλαστότητας** (πρβλ. Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 685/2000).»**

Επειδή η προσφεύγουσα επικαλείται στους ισχυρισμούς της την υπ' αριθ. **170/2014 Γνωμοδότηση Ν.Σ.Κ.** (η οποία έγινε αποδεκτή από την Γενική Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων με την **ΠΟΛ 1071/2015**). Στην ως άνω Γνωμοδότηση αναφέρεται ρητώς ότι: «Περαιτέρω, έχει κριθεί παγίως ότι τα στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (Π.Δ. 186/1992) ή τα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία δύνανται, κατά το άρθρο 18§2 του εν λόγω Κώδικα, να κατοχυρώσουν τη νομιμότητα της εγγραφής στα βιβλία της επιχείρησης, γεγονός που αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη νόμιμη έκπτωση της σχετικής δαπάνης, **πρέπει να έχουν εκδοθεί νομοτύπως, δηλαδή αφενός μεν να προβλέπονται από τις οικείες διατάξεις και αφετέρου να περιέχουν όλα τα υπό του νόμου απαιτούμενα στοιχεία** (ΣτΕ 1512/2013, ΣτΕ 753/2012, ΣτΕ 327/2000, ΣτΕ 4033/1999, ΣτΕ 806/1998, ΣτΕ 3990/1998, ΣτΕ 2329/1997, ΣτΕ 3509/1994, ΣτΕ 6004/1996, ΣτΕ 4786/1996 κλπ). Το πνεύμα των σχετικών διατάξεων, που ίσχυσαν διαχρονικά, ήτοι τόσο του π.δ. 99/1977 (Κ.Φ.Σ.) όσο και του Π.Δ. 186/1992 (Κ.Β.Σ.), αλλά και του νυν ισχύοντος ν. 4093/2012 (Κ.Φ.Α.Σ.), σύμφωνα προς την παγίως δοθείσα σ' αυτές ερμηνεία, παραμένει κατ' ουσία το ίδιο, δηλαδή, για την έκπτωση της δαπάνης απαιτείται, μεταξύ άλλων, η εγγραφή στα βιβλία νομοτύπως εκδοθέντων

φορολογικών στοιχείων, κατά την ως άνω έννοια (και, ασφαλώς, η ύπαρξη αληθινής και παραγωγικής δαπάνης).»

Επειδή σύμφωνα με τις διαπιστώσεις της από2016 Έκθεσης Μερικού Ελέγχου Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., η προσφεύγουσα: α) κατά τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2005-31/12/2005 έλαβε και καταχώρησε τέσσερα (4) πλαστά τιμολόγια παροχής υπηρεσιών συνολικής καθαρής αξίας 8.800,00 € εκδόσεως της επιχείρησης «.....», β) κατά τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2006-31/12/2006 έλαβε και καταχώρησε στα βιβλία της είκοσι τέσσερα (24) πλαστά τιμολόγια παροχής υπηρεσιών, της ίδιας ως άνω εκδότριας επιχείρησης συνολικής καθαρής αξίας 33.965,00 € και γ) κατά τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2007-31/12/2007 έλαβε και καταχώρησε είκοσι έξι (26) πλαστά τιμολόγια παροχής υπηρεσιών εκδόσεως ομοίως της ανωτέρω επιχείρησης, συνολικής καθαρής αξίας 112.972,75 €. Όλα τα προαναφερθέντα τιμολόγια κρίθηκαν πλαστά καθόσον είχαν διατηρηθεί ή σφραγισθεί χωρίς να έχει καταχωρηθεί στα οικεία βιβλία της φορολογικής αρχής η σχετική πράξη θεώρησης. Συνεπώς, βάσει των ανωτέρω, ακόμη και αν τα πλαστά φορολογικά στοιχεία αφορούν δαπάνες οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί και είναι παραγωγικές και ακόμη και στην περίπτωση που η λήπτρια αυτών τελεί σε καλή πίστη, δεν δύναται σε καμία περίπτωση να εκπέσουν ως δαπάνες από το ακαθάριστο εισόδημα, καθόσον αυτές βασίζονται σε μη μόνιμα φορολογικά στοιχεία. Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος.

Επειδή από τις διατάξεις του άρθρου 64 του ν. 4174/2013, ορίζεται ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.*»

Επειδή τα βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοση της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρεια (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519). Η αιτιολογία δε, θεωρείται νόμιμη όταν είναι α) ειδική (και όχι γενική και αόριστη) και β) πλήρης ή επαρκής (και όχι ανεπαρκής ή ελλιπής). Σκοπός ύπαρξης αιτιολογίας σε μια διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια. Στην προκειμένη περίπτωση, οι εκθέσεις ελέγχου, αποτελούν την αιτιολογία των επίδικων πράξεων (Ι.Δ. Αναστόπουλος - Θ.Π. Φορτσάκης, Φορολογικό Δίκαιο, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2003, σελ. 504),

αναγράφουν τις διατάξεις εκείνες που αποτελούν το νόμιμο έρεισμα για την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων.

Επειδή οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν τυγχάνουν ανατιολόγητες και ακυρωτές, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, καθότι στην οικεία έκθεση ελέγχου αναγράφονται όλα τα στοιχεία και παράλληλα διαλαμβάνονται με πληρότητα τα κύρια πραγματικά περιστατικά, τα οποία στοιχειοθετούν τις διαφορές εισοδήματος που καταλογίστηκαν, καθώς και όλες τις διατάξεις που εφαρμόζονται. Εν προκειμένω, η έκθεση ελέγχου, που αποτελεί το νόμιμο έρεισμα για την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων, κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα μαζί με τις εν λόγω εκδοθείσες πράξεις, αποτελούσα αναπόσπαστο τμήμα τους. Περαιτέρω, οι διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα του ελέγχου, όπως αυτά καταγράφονται στην από2016 οικεία έκθεση ελέγχου, κρίνονται βάσιμες, επαρκείς, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες και ως εκ τούτου δεν υφίσταται λόγος αμφισβήτησης του κύρους των πράξεων που εδράζονται επ' αυτής.

Επειδή σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου, τα διοικητικά όργανα οφείλουν να ασκούν τις αρμοδιότητές τους με βάση το περί δικαίου αίσθημα τους, με αναλογικότητα και επιείκεια και στο πλαίσιο της αρχής της νομιμότητας της δημόσιας διοίκησης. Σύμφωνα με την αρχή αυτή η δημόσια διοίκηση οφείλει να διευκολύνει τους διοικούμενους να προστατεύουν τα συμφέροντά τους και να απολαμβάνουν τα δικαιώματά τους, παρεμποδίζοντας τις αντιφατικές δράσεις που συνεπάγονται ανεπιεικείς και άδικες προς τον διοικούμενο λύσεις. Εν προκειμένω, επειδή από όλα τα εξετασθέντα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην παρούσα προσφυγή, δεν προκύπτει καταστρατήγηση των αρχών της χρηστής διοίκησης σε καμία περίπτωση, καθόσον οι διαφορές φόρου καταλογίστηκαν σύμφωνα με τις κείμενες φορολογικές διατάξεις και ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και αβάσιμος. Εξάλλου, ουδόλως είναι δυνατό να παραβιάζεται η χρηστή διοίκηση, όταν απλώς η φορολογική αρχή προβαίνει, ως οφείλει, σε έκδοση καταλογιστικών πράξεων κατ' εφαρμογή του νόμου. Επομένως, ο σχετικός προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και αναπόδεικτος.

Επειδή δεν υφίστανται λόγοι ουσίας που να καθιστούν τις κρινόμενες πράξεις της φορολογικής αρχής άκυρες.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας «.....» με ΑΦΜ

1. Οικονομικό έτος 2006 (Διαχειριστική περίοδος 01/01/2005-31/12/2005)

Φορολογητέα κέρδη με βάση την παρούσα απόφαση:

Μετά από τα παραπάνω τα φορολογητέα κέρδη με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνονται ως εξής:

Κέρδη βάσει αρχικού ελέγχου	2.554.662,44
Κέρδη βάσει επανελέγχου	2.563.422,44
Φορολογητέα κέρδη βάσει της παρούσας απόφασης	2.563.422,44

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαφορά κύριου φόρου ($2.554.622,44 - 2.563.422,44 = 8.800,00 \cdot 32\%$)	2.816,00
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (ως η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος 120%)	3.379,20
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	6.195,20

2. Οικονομικό έτος 2007 (Διαχειριστική περίοδος 01/01/2006-31/12/2006)

Φορολογητέα κέρδη με βάση την παρούσα απόφαση:

Μετά από τα παραπάνω τα φορολογητέα κέρδη με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνονται ως εξής :

Κέρδη βάσει αρχικού ελέγχου	4.371.534,13
Κέρδη βάσει επανελέγχου	4.405.499,13
Φορολογητέα κέρδη βάσει της παρούσας απόφασης	4.405.499,13

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαφορά κύριου φόρου ($4.405.499,13 - 4.371.534,13 = 33.965,00 \cdot 29\%$)	9.849,85
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (ως η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος 120%)	11.819,82
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	21.669,67

3. Οικονομικό έτος 2008 (Διαχειριστική περίοδος 01/01/2007-31/12/2007)

Φορολογητέα κέρδη με βάση την παρούσα απόφαση:

Μετά από τα παραπάνω τα φορολογητέα κέρδη με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνονται ως εξής:

Κέρδη βάσει αρχικού ελέγχου	5.764.302,21
Κέρδη βάσει επανελέγχου	5.877.274,96
Φορολογητέα κέρδη βάσει της παρούσας απόφασης	5.877.274,96

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαφορά κύριου φόρου ($5.877.274,96 - 5.764.302,21 = 112.972,75 \cdot 25\%$)	28.243,19
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (ως η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος 120%)	33.891,83
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	62.135,02

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στην υπόχρεη.

Ακριβές Αντίγραφο

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ

ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος

Διοικητικής Υποστήριξης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησης της (άρθ. 126 ν. 2717/99).